

Kuva: Risto Keino

KUOHIOJEN SANOMAT

Puolueista, rahasta ja ilmoituksista riippumaton aikalaisen ilmainen uutislehti. Päätoimittaja: Arnold Kirveskoski, kylätoimittaja Yrjö Järventausta, lintutoimittaja Edvard Kuiri, kalatoimittaja E. Kiviriippa ja kulttuuritoimittaja Rafael Martikainen. Logo; Kylän nimikkolintu, kuva Tapani Lindstedt. Toimituksen osoite Posentie 2, 14980 Kuohijoki, e-mail: raimo.maurola@elisanet.fi P0408228192. Kahdestoista vuosikerta 4.12.2022

PÄÄKIRJOITUS

Vuoden tärkein kirkkopyhä *Joulu* lähestyy. Samalla myös kuluva vuosi lähestyy väijäämättömästi loppuaan. Meidän suomalaisen suhtautuminen joulun on vuosisatoja pysynyt rikkumattomana. Nöyrytminen ja hiljentyminen jouluna, on se voimaannuttava tekijä, joka jaksaa kantaa aina seuraavaan joulun saakka. Vaikeinakaan aikoina joulua ei ole peruttu. Sitä on vietetty vainojen, sotien ja koronankin aikoina. Kaikkina joulun kirkot ovat täyttyneet, paitsi koronan aikana, kun kokoontumisrajoitukset ajoittain estivät sen. Suomalaisen kansanperinteen mukaan joulu alkoi Tuomaan päivänä eli 21.12 ja sitä jatkui aina Nuutin päivään 13.1. saakka. Tästä onkin säilynyt loru: Hyvä Tuomas joulun tuopi, paha Nuutti pois sen viepi. Vuosisatoja suomalaiseen joulun on sisällynyt: Joulukirkko, kodin koristelu, sauna, ruoka, juoma ja tietysti: Joulun Sanoma.

Pikkujoulu on pitkään ollut osa joulun viettoa, jota pääsääntöisesti vietetään joulun alla, työ – ja ystäväpiireissä. Silloin summataan vuoden tärkeimmät tapahtumat, ilot ja surut ja kehutaan tai haukutaan pomot. Kerrataan, mitä tuli tehdyksi ja mitä jäi tekemättä – tai sanomatta, ja joita sanomisia joskus myös kadutaan.

Toivotan omasta ja toimituksen puolesta

**LUKIJOILLENI HYVÄÄ ITSENÄISYSPÄIVÄÄ
JA MUISTORIKASTA JOULUA**

Arnold Kirveskoski päätoimittaja

Kylätoimittaja Yrjö Järventausta

Risto Keino kertoi ottaneensa tuolloin oheisen kuvan ollessaan aamuyöstä työmatkalla ja kertoi siitä seuraavaa:

Juu. Ajelin työmaalle Janakkalaan päin, siinä kolmen neljän aikoihin aamu yöstä, kun näin sen valon, mitä en koskaan aiemmin nähnyt. Oikein säikähdin sitä, mikä nyt on kyseessä? Onko sota vai maailman loppu? Sen verran kuitenkin tokenin, että pystyin kuvan ottamaan vähän ennen kuin se häipyi taivaanrannan taa!

Tass: Venäjä laukaisi satelliitin

Venäläinen uutistoimisto Tass on uutisoinut keskiviikkona 5. lokakuuta, että se aikoo laukaista Sojuz-2 -raketin maan luoteisosissa Plesetskin avaruuskeskuksesta maanantaina 10. lokakuuta.

Tass [on uutisoinut](#) myös maanantaina, että laukaisu on myös toteutunut. Uutistoimiston mukaan paikallinen hallinto oli varoittanut alueen viranomaisia, asukkaita, järjestöjä ja yrityksiä ennakkoon mahdollisista vaaroista.

Ilta-lehti 22.10.2022

Meidän kaikkien tuntema kauppias Nina Hannonen Kuohijoelta valittiin Pälkäneen kirkkovaltuustoon Luopioisten kappeliseurakunnan valitsijayhdistyksen ehdokaslistalta. Hän sai kolmanneksi eniten ääniä, eli 77 ääntä. **Vertausluku:** 310.0.

Pälkäneen seurakuntavaalit

Luopioisten kappeliseurakunnan valitsijayhdistyksen ehdokaslista

2. DI, projektipäällikkö Tero Ahlqvist, Luopioinen
3. kauppias, yrittäjä Nina Hannonen, Kuohijoki (u)
4. aluemyyntipäällikkö, hortonomi Eija Lankinen, Luopioinen (u)
5. opettaja Sisko Luukkonen, Luopioinen (u)
6. myyntipäällikkö Ilkka Naulapää, Aitoo (u)
7. kirjanpitäjä, tilintoyrityrittäjä Esko Peltonen, Kouvala
8. koulukäyntiavustaja Kirsi Saarinen, Padankoksi

Kirkkovaltuustoon valitaan 19 jäsentä. Ehdokkaita on 26, edellisissä vaaleissa 34

Tuohon äänisaaliiseen ei luultavasti riittäneet pelkästään kuohijokelaisten äänet, vaan siihen on tarvittu ääniä myös naapurikylistä.

Pälkäneellä äänioikeutetuista 27.7 % käytti äänioikeuttaan. Valtakunnallisesti ehdokkaita oli 14300 ja äänestysprosentti 12,7, joten Pälkäne ylitti roimasti valtakunnallisen keskitason. Korkeimpaan äänestysprosenttiin, eli 35 prosenttiin ylsi Reisjärvi. Joka sekään ei ole kovin korkea.

Jostakin syystä äänestysprosentti on kautta aikain pysynyt alhaisena. Nina Hannosen saamasta äänimäärästä voisi kenties tehdä valistuneen arvauksen, että Kuohijoen kylän äänestysprosentti yltää jopa valtakunnallisen prosentin yli.

Kulttuuritoimittaja *Rafaël Martikainen*

Lukijan palsta

PERINTEINEN JOULU

30.11.1939 Neuvostoliitto aloitti sodan Stalinin johdolla aamulla klo 6.50 hyökkäämällä Suomeen. Sotaa on kutsuttu Suomen historiassa Talvisodaksi. Sota päättyi 13.3.1940 kestätyään 105 päivää Moskovan rauhaan.

Venäjä hyökkäsi Ukrainaan Putinin johdolla tämän vuoden alussa, 24. helmikuuta. Tätä kirjoittaessa on sotaa jatkunut nyt yhdeksän kuukautta. Tässä kohtaa voisi lausahtaa Sinuhen kuuluisan lausahduksen ”ettei mitään uutta auringon alla” tai, jo antiikin ajalta oleva lausahdus ”ihminen on ihmiselle susi”.

Marraskuun lopulla 1939 Suomessa odotettiin joulua, Jumalan pojan suurta syntymän juhlaa. Samaa Joulunajan odotusta eletään nyt myös Ukrainassa.

Tänä päivänä kun näemme tiedotusvälineiden välittämänä lähes live kuvaa Ukrainasta ja kertomuksia sodan tapahtumista jotka ovat kohdistuneet paljolti siviileihin. Voimme vain kuvitella sitä tuskaa ja kipua, jota ihmiset nyt tuntevat ja kokevat. Aivan samoin suomessa Talvisodan syttyessä koettiin samat kauhun tunteet, tosin sillä erotuksella, ettei tiedottaminen ollut niin ajantasaista kuin nyt kertomukset sodasta ovat ja kait sotasensuurikin rajoitti tiedottamista.

Joulu kotona 1939 ei ollut enää entisensä eikä joulu myöskään rintamalla taistelujen keskellä ollut se sama perinteinen joulu kuin ennen, puuttui läheisten yhdessä olo, vaatimattomat jouluruuat ja vaatimattomat lahjat. Voin vain huonosti kuvitella miten isäni koki joulun Kollaan joen rintamalla pakkasessa, kuoleman pelossa ja huolesta kotirintaman jaksamisesta.

Vieraillessamme marraskuun loppupuolella vaimoni kanssa poikamme perheen luona, tuli kahvipöydässä puheeksi Joulu, miten tänä vuonna viettäisimme joulua. Kuin yhdestä suusta 14 ja 12-vuotiaat työt sanoivat, että tämä Joulu vietetään perinteisesti. Kai niitä aikaisempiakin jouluja on vietetty perinteisesti, mutta nyt se perinteinen Joulu tuli erityisesti tyttöjen suusta esiin. No minkälainen se perinteinen Joulu sitten heidän mielestään on?

Heidän mielestä siihen kuuluu ensinnäkin jouluruoka, joka sisältää perinteisesti kinkun, laatikot lanttu ja porkkana, rosollit, joulusilli, joulukalana lohta, vihanneksia ja jälkiruuaksi luumukiisseliä, (väskynäsoppaa) tarjottelin sopan vanhahtavaa nimeä tähän väliin. No kuka sitten ruuat ostaa ja tekee? Mummu, tuli yhdestä suusta, mutta he lupautuivat auttamaan ruokien tekemisessä. Tiesin, että tytöt osaavat.

Joulu perinne listan teko jatkui valtavan innostuksen vallassa, siihen kuului joulu sauna, jouluruokien syöminen yhdessä mummun ja papan luona, haudoilla käynti ja kynttilöiden vienti vainajien muistoksi. Ja sitten seuraavana se Joulun tärkein hetki, joulupukin tulo ja lahjojen saaminen. Me aikuiset ei nyt puututtu tähän millään tavalla. Tuntui, että homma oli hanskassa ja jouluperinteiden vaaliminen oli siirtynyt nuoremman sukupolven harteille.

Kun isäni aikanaan selvisi molemmista sodista läpiammuttuna ja kranaatin sirpaleet kehossa, kuoli vuonna 1961 olin 14 vuotias, olen siitä asti käynyt hänen ja muiden sukulaisteni haudoilla joka joulukuun sytyttämässä kynttilän ja samalla vienyt kynttilän myös sankarivainajien haudalle. Kun nyt tulevana joulukuun käymme hautausmaalla, en ehkä kerro heille sodasta mitään, kysyttäessä kyllä, ovathan isot tytöt nähneet televisiosta ja lukeneet lehdistä Ukrainan kohtalosta. Heidän ollessa nyt saman ikäisiä kun minä olin aloittaessani jouluperinteen haudalla käynnin ja kynttilöiden sytyttämisen merkeissä, niin me lisäämme joulun perinteeseen kynttilän Ukrainan kansalle ja rukoilemme kansaa kestäämään ja säilyttämään vapautensa.

Näillä hajanaisilla mietteillä toivotan kaikille lehden lukijoille ja
Kuohijokilaisille Hyvää Joulua ja parempaa Uutta Vuotta.
Kaikki sodat loppuvat aikanaan, Joulukuun on se, joka säilyy ikuisesti.

Heikki ja Anne ja Heikki Wallin, Posentietä

Kuvat: Heikki Wallin

TSAARIN KUOLEMA

Valkea kuin haamu, mies unelmiens keskell
mit särkyneet on, kuin kirkot Kiovan,
jonk olla piti, tähti, valtikassa ruhtinaan.
Hän pärjännyt ei pelis vallan, vaik käytössään
ol ydinjoukko, ja säännöt kaikki itse luomans.
– Pelko hällä kuin vangein Lubjankan ja
kohtalons on oleva kuin patsas Dzeržinskin.

Avajev, Maganov, Melnikov ja monet muut,
he ryhtyneet vastaan valtiastaan on
– vaikk hedät nostin suuriin rikkauksiin.
Siks pettureina, he, kuolemans on ansainneet.
Kenraalini kurjimmat, ne, pakoon pötkineet,
joukkoins tykkein ruoaks jättäneet
ja kunnians, he, iäks tärvänneet.

Armeijamme *kunnia*, se vuosisatainen,
jok sotasotatantereilla luotu on,
nyt se maahan lyöty; häpeä oi maani.
Maamme parhaat pojat, asetta ei ne ottaneet,
vaan muille maille autoinensa rientäneet.
Sotilaat; ne Kirillin siunaamatkin,
kotiin palanneet on sinkkiarkuissaan.
Kalustokin, raunioin on pitkin Ukrainaa.
Äidit marssii vihoissans, kaikkein pyhimpään,
ja uhmakkaina vaatii sotaa päättämään

– ja Navalnyinkin kahleet purkamaan.
 Kansa turmeltunut, se lietsoo jo kapinaa,
 ja vaihtamassa on ruplans dollariin,
 vaik kaiken hyvän heille suonut oon,
 leivän lisäksi; autot, datsat ja passitkin.
 Miks on tää kansa mun hylkäämässä nyt?
 Sellaisilla ois paikka Gulagis.

Ystäväni maailmalla vähiin käyneet on,
 Marcos sentään soittaa joskus,
 Saul ei enää laisinkaan.
 Ei auta nuo Krillin loitsutkaan
 – siks turvaan nyt jo Khameneihin.
 Olen yksin – niin yksin, kun katson kansaa
 Lubjankan aukiolla – vain naisia ja lapsia,
 mutta sotilaita siellä ei näy.

Tunnen; suuri vaara vaanii lähellän,
 kun kokki voipi keittää kylmän keiton,
 ja Prigozhinin jo hioo suurta puukkoaan.
 – Pakoon pääse en, matkani on jo päättymässä.
 Pöydälläni avoinna on suuri salkku, katson,
 kolmea punaista nappulaa, kun niitä painan,
 tällöin kaikki ratkeaa, jos vaan löydän,
 ne kaks uskollista, siihen suostuvaa.
 – Tiedän; olen jo kuollut, mutta jään silti elämään.

Nimim. Hector Akhajios

RAKKAANI

*Rakkautta on maailma
täynnä; halpaa ja kallista,
ostettua ja menetettyä.
Rakkaani, minulla on enemmän;*

*minulla on sinut rakkaani.
– Rakkaani; katsele, kuuntele,
koskettele, se mikä ympäröi sinut,
se on; se rakkaus.*

Nimim. *Sisko Suomi*

Mauri Nurminen kirjoitti

Nyt pitää palata vuoteen 1948 kevääseen, kun täytin kesäkuussa 7 vuotta. Asuimme silloin nykyisen Vuorisen ja Syrjäsen välillä olevassa harmaassa mökissä, nyt purettu. Naapurimme Mukkulaisen isäntä kysyi (keväänä -48) tulisinko jyräämään heidän kylvämät pellot. Lupauduin. Pellot olivat siinä talon ympäristössä ja osa Leppäsessä vähän kylän ulkopuolella. Mikä siinä oli hienointa pikkupojalle, se, että sai ajaa hevosella, se oli jotain. Myös se, että se jyrän jälki oli niin hieno. Onneksi se hevonen oli vanha valkka joka oli hidas niin että pysyin sen vauhdissa. Oli sovittu, kun on ruoka-aika niin Aino emäntä laittaa pyyheliinan ikkunalle merkiksi. Silloin toin myös hevosen ainakin juomaan. Seuraavana kesänä myös sama homma, mutta nyt pääsin heinäaikana ajamaan myös haravakonetta. Mukkulaisen Jorma laittoi seipäät ja naiset laittoivat heinät seipäälle, ainakin Keinon Anna ja Pakaraisen, nimi onohunut. Sainko niistä koskaan palkkaa? En muista kuin kerran saaneeni paperi markan. En usko olisiko minulla ollut alun perinkään ollut rahan saaminen tarkoituksena. Parasta siinä oli se, että sai ajaa hevosella. Mauri 81v.
Lähetetty iPadista

Riite rantoja reunustaa 2.12.2022

Kuva: Juha Sormunen

Tietosuojalauseke

Kuohijoen Sanomat on kylälle suunnattu ja harrastuksena toimitettu, ilmainen silloin tällöin sähköpostissa piilokopioina jaettava lehti. Lehti suojaa tilaajien yksityisyyttä soveltuvan lainsäädännön mukaisesti.

Tilaaajatiedostoon tallennetaan tilaajan tahdon mukaisesti tilaajan nimi ja sähköpostiosoite sekä mahdolliset muut tilaajan antamat tiedot kuten puhelinnumero tms. Tietoja ei luovuteta muihin tarkoituksiin.

Tilaaajatiedot ja niiden käyttö

Tiedot kerätään ainoastaan siihen tarkoitukseen, että Kuohijoen Sanomat voidaan lähettää tilaajilleen. Tilaus katsotaan suostumukseksi rekisteriin. Tilaaajan tiedot poistetaan pysyvästi, kun tilaaja on ilmoittanut lopettavansa tilauksen. Lehden lakatessa tilaaajatiedosto tuhoetaan pysyvästi.

Rekisterinpitäjä: Raimo Maurola, Minttutie 28 D 27 01300 Vantaa, puh. 0408228192
raimo.maurola@elisanet.fi